

HUYNH-ĐỆ SUBUD

BỘ 7 SỐ 3 THÁNG 4/74 - MARDI-NING-SIH phụ trách

I-Hoạt-dộng của Hội-Đồng Phụ-Tá :

- Trong tháng HDPT đã khai-mở : II người .
- Làm Latihan cho Hội-viên đau yếu : I người .
- Trắc-nghiệm câu hỏi của Hội-viên : I người .
- Giải-thích cho Dự-bị hội-viên : 3 người .

SINH-HOẠT của

HỘI CHÚNG TA

!! Phòng tập Latihan là nơi tôn-nghiêm để sùng-bái Thiêng-Liêng Toàn-Năng xin đừng nói chuyện trong phòng tập Latihan và xin đừng làm Latihan trong 15 phút tĩnh-tâm .

- Trong tháng Subud Quốc-Tế có gửi thư đến Hội cho biết 12-04-74, sẽ có một phiên họp Nghị-Viên Subud Á Đông vùng I và II tại Thailandak, Nam Dương do Bapak chủ-tọa. Sau đó, nữ Phụ-Tá Ismana (Con dâu Bapak) hiện là Sứ-Thần Đông-Nam-Á sẽ điều-khiển các phiên họp kế tiếp. Subud Việt-Nam hiện có hai vị Nghị-Viên - Nghị-Viên về tâm-linh do Phụ-Tá Ngô-Đình-Cần phụ-trách, Nghị-Viên về thế-gian do Phụ-Tá Mardi-Ning-Sih phụ-trách - nhưng vì tình hình tài-chánh Hội eo-hẹp nên Hội không công-cử vị Nghị-Viên nào đi. Sau Phụ-Tá Mardi-Ning-Sih viết thư trình-bày vấn-đề thiếu-thốn tài-chánh của Hội hiện-tại, Subud Quốc-Tế phúc-đáp thư cho biết sẽ chịu mọi chi phí chuyên-chor khứ-hồi, ăn-thực, linh-tính trong suốt thời gian hội-nghị (Khoảng 2 ngày) để Phụ-Tá Mardi-Ning-Sih có phương-tiện đi. Thứ Năm 11-04-74, PT Mardi-Ning-Sih lên đường - một số quý-vị trong HDPT, HDCT và các anh chị em Hội-viên khoảng 20 người đã ra tận phi-trường tiễn chân PT Mardi-Ning-Sih. PT Mardi-cho biết nếu không có gì trở ngại Đạo Hữu sẽ về vào ngày 29-04-74. Huynh-Đệ Subud cầu-nguyện Thiêng-Liêng hằng ban Ân-Huệ cho PT Mardi trong suốt thời gian hội-nghị.

II-Hoạt-dộng của Hội-Đồng Quản-Tri :

Thông-cáo : Xin quý đạo-hữu hoan-hỉ đóng tiền cho ISC (Hội-Đồng Subud Quốc-Tế) về năm 1974 để giúp vào sự chi-tiêu của tổ-chức Huynh-Đệ Subud Quốc-Tế - Số

tiền tương đương 1 Mỹ-Kim một năm .

- Đại-Hội Thường-Niên kỷ-niệm mười bốn năm thành-lập Hội và công-bố danh sách tân HĐQT nhiệm-kỳ 74-76 tại Trụ-Sở . Mong quý đạo-hữu ghi tên tham dự đúng giờ tại văn-phòng và đến đúng giờ .

- HĐQT vừa nhận được văn-thơ từ Đức gửi sang cho biết ông Richard Engels Chủ-Tịch ISC (Hội-Đồng Subud Quốc-Tế) và bà Hermine Rutz, Tổng-Thư-Ký ISC sẽ sang thăm Hội ta hai ngày - Ngày thứ Bảy 04-05 -74 và Chủ-Nhật 05-05-74 HĐQT quyết-định tổ-chức một buổi tiệc trà tiếp-dãi ông Richard Engels và bà Hermine Rutz vào hồi 17 giờ Chủ-Nhật 05-05 -74 tại Trụ-Sở . Mời toàn thể quý anh chị em tham-dự , xin đóng tiền và ghi-tên tại văn-phòng -Khấu phần mỗi vị 100 \$ -Hội sẽ ứng thêm mỗi phần 100\$.

Cách tổ chức về thể gian của Subud Thế-Giới :

-Chủ-Tịch Đại-Hội-Nghị kiêm Chủ-Tịch S.W.C (Hội-Nghị Subud Thế-Giới

Ô. Varindra Vitsachi .

-Phó Chủ-Tịch S.W.C : Tiến-Sĩ Prio Hartono .

-Chủ-Tịch ISC (Hội-Đồng Subud Quốc-Tế) : Ô. Richard Engels .

-Phó Chủ-Tịch ISC : Ô. Lienhard Berger .

-Tổng-Thư-Ký : Bà Hermine Rutz - Phó Tổng-Thư-Ký : Hanrike Ang (Đức)

- Thủ-Quĩ : Ô. Roland Cadera - Phó Thủ-Quĩ : Peter Lentge và Francis Von Kahl

Chủ-Tịch 9 Ban của ISC :

1) Chủ-Tịch Ban Chuyên-Viên kinh-doanh (SWS) : Ông Lienhard Berger (Đức) .

2) Chủ-Tịch Ban Xã-Hội (Welfare) : Bác-sĩ Leonore Von Brisen (Đức)
Bác-Sĩ Rachman Mitchell (Nam Dương) .

3) Chủ-Tịch các vấn-đề nhà Subud (Subud Houses) : Ông Leuthold Aulig (Đức)

4) Chủ-Tịch Ban Hiến-Pháp (Constitution) : Ông Peter Filippelli (Mỹ) .

5) Chủ-Tịch ban Văn-Hóa (Culture) : Ông Lewis Arguette (Mỹ) .

6) Chủ-Tịch Ban Văn-Khố (Archives) : Ông Raymond Arthur (Anh) .

7) Chủ-Tịch Ban Băng nhạc và ghi âm (Tapes) : Ông Vincent Sillem .

8) Chủ-Tịch ban ấn-loát và Phát-hành sách báo (SPI) : Ông Patric Murray (Anh)

9) Chủ-Tịch ban Giáo-Dục (Education) : Ông Roland Matschoss (Đức) .

Chủ-Tịch lo về Đại-Hội-Nghị Subud Thế-Giới kỷ V năm 1975 : Ông Leopold (Đức)

Chủ-Tịch Subud quốc-gia ở Wolfsburg (Đức) .

- Trong tháng HDQT đã quyết-định trích quỹ mua kỷ-vật kính dâng Bapak nhân-dịp Phụ-Tá Mardi-Ning-Sih sang dự Hội-Nghị tại Nam-Dương .Sau một vị hội-viên hảo-tâm có nhĩ-ý dâng lên Bapak một bức hình chân-dung của Ngài lộng trên một đĩa cổ quý-giá , HDQT chân-thành cảm-tạ vị đạo-hữu trên -Tiếp đó , HDQT đã trích quỹ 20.000\$ mua kỷ-vật tặng quý Phụ-Tá Sudarto , Prijo Lukito, Prio Hartono , hiện là ba vị Thư-Ký văn-phòng của Bapak , Bà Rehaiju , thay thế Ibu , bà Ismana , sứ-thần Đông-Nam-Á , Muti , Tuti , cháu gái Bapak và bà Usman .

- Đ/H Thủ Quỹ từng-trình tài-chánh trong tháng :

Thu : 47.860 \$

Chi : 27.890 \$

Tồn quỹ : 599.812 \$ - Quỹ đón rước Bapak ; 578.300 \$.

- Thế theo văn thư của ISC , HDQT đã quyết-định thành-lập Ban Văn-Hóa Giáo-Dục với thành phần :

& Đ/H Lê thị Thàng , Trưởng ban .

& Đ/H Duyên-Hương , Phó trưởng-ban .

- HDQT đã nhận đơn xin từ-chức của Đ/H Đinh thị Việt-Liên vì Đ/H phải thiên-cư về Vũng-Tàu .

HDQT chân-thành cảm tạ hai Đ/H Việt-Liên và Võ-Toàn trong suốt thời gina 4 năm lèo lái Ban Xã-Hội , cầu-nguyện Thiêng-Liêng soi sáng và ban Ân-Huệ của Ngài đến hai Đạo-Hữu .

-HDQT đồng thanh chấp-thuận :

& Đ/H Laraswati , Trưởng ban Xã-Hội .

& Đ/H Sudjatmi , Phó trưởng ban Xã-Hội .

-Để bổ-xung thêm Ban Khánh-Tiết , HDQT chấp-thuận :

& Đ/H Diệu-Hồng , Đệ nhị phó trưởng ban Khánh-Tiết .

-HDQT đồng thanh chấp thuận : Đ/H Hoàn-Toàn làm Trưởng ban tổ chức Đại-Hội Thường Niên 74-76 .

III) Hoạt-dộng của các Ban :

1) Ban Tu-Thư : Ban Tu-Thư thành-thật cảm ơn quý huynh-đệ đã giúp đỡ tài-chánh , trang-trí , kỹ-thuật , bài vở cho Ban .

Nội-San Xuân đã phát-hành mong quý huynh-đệ đón mua .

2) Ban Sách Báo : Ban Sách Báo đã đóng Nội-San thành từng tập nhỏ để quý-vị

Hội-viên và Dự-bị hội-viên tham-khảo.

-Ban Xã-Hội : Ngày 20 tháng 3 Ban Xã-Hội đi thăm xóm nhà cháy đường Trương-Minh-Giang tặng một số quà gồm : 250 l gạo , 10 Kg bột Viso , 11 l nước mắm , 20 chai thuốc Cholera , 20 chai dầu , và một số quần áo cũ .

-Ban Văn-Nghệ : HĐQT quyết-định chấp-thuận cho ban Văn-Nghệ sinh-hoạt 1 tháng một lần với một số ban viên không quá 10 người.
Thông-cáo : Ban Văn-nghệ trân-trọng kính mời quý huynh-đệ yêu thích văn-nghệ ghi tên nơi anh Phương thăm dự các bộ môn văn-nghệ (Hát , dân vũ , nhạc khí vv...) nhân-dịp đón tiếp ông Richard Engels và bà Hermine Rutz . Vì tính-cách quan-trọng của buổi đón tiếp xin quý huynh-đệ sốt-sắng thăm-dự để kịp tập-dượt . (Thời -khắc -biểu tập dượt ghi nơi văn phòng) .

IV -Số Hội-Viên :

Tổng số hội-viên : 2.064 hội viên .

Số hội-viên hoạt-động : 400 người .

Số hội-viên khai-mở trong tháng 4/74 : 13 người .

Gồm 9 nữ hội-viên : Trương thị Lý (I.090), Trương-Mỹ-Hiệp (I.091) , Phan-Kim-Dung(I.092) , Đỗ-thị-Minh-Nguyệt (I.093) , Trần-Ngọc-Điệp (I.094) , Trần thị Phòng (I.095), Bùi thị Nha (I.096) , Lê-Bạch-Yến (I. 097) và Nguyễn thị Quýt (I.098) .

4 nam hội viên : Phan-Trọng-Hoành (969) , Lê-Trung-Dũng (970), Lâm-Công-Quận (971) và Trần-Đình-Minh (972).

V-Tên mới :

Thành-thật chia vui cùng những Đ/H vừa nhận được tên mới của Bapak cho :

Đ/H Đào-Công-Nghiệp có tên mới là Mudjiono

Trương-thị-Ngọc-Lan " " Setiawati .

VI-Tin mừng :

-Hội vừa nhận được hồng thiệp báo tin lễ Đính-Hôn của hai Đ/H Hương-Thiện và Hoàng-Nguyên .

Huynh-Đệ Subud thành-tâm cầu -nguyện Thiêng-Liêng ban cho hai Đạo-Hữu một hôn-nhân vĩnh-cửu và hạnh-phúc .

- Hội vừa nhận được hồng thiệp báo tin lễ Thành-Hôn của Đạo-Hữu Mỹ-Linh Ngô thị Ngọc-Diêu và Dr.Chand Maheshwar (hội-viên Subud Canada) hôn lễ được cử-hành tại Canada .

Huynh-đệ Subud chân-thành cầu-nguyện Thiêng-Liêng hàng soi sáng và dẫn dắt hai Đạo Hữu trong đời sống lứa đôi .

- Hội vừa nhận được hồng-thiệp báo tin lễ Thành-Hôn của Đ/H Nguyễn thị Oanh-Oanh (hội viên , ái nữ Phụ Tá Nguyễn-Đình-Thí) và anh Nguyễn-văn-Phúc .

Huynh-Đệ Subud cầu-nguyện Thiêng-liêng thương-hăng cùng hai Đạo-Hữu .

VII-Tin-tức linh-tinh :

-Hội đã nhận được thư của anh Hardjono Nguyễn-văn-Mão từ Mỹ gửi về hỏi thăm các anh chị em trong Hội .

Huynh-Đệ Subud chân-thành cầu-nguyện Thiêng Liêng ban cho anh nhiều Ân-Huệ trong suốt thời-gian học-tập tại Mỹ quốc .

- Trong tháng , ba Đạo-Hữu Đinh thị Việt Liên , Laraswati, Nguyễn-thị-Đào có tổ chức tại Hội một lễ Tạ Ôn Thiêng Liêng . Có quý-vị đại diện HDPT, HDQT , anh chị em huynh-đệ khoảng 70 người tham-dự .

- Trong tháng , anh Nguyễn-Đặng -Nhân có mời vào khoảng 20 huynh-đệ lại tư gia của anh tham-dự lễ "Giáp Thôi Nôi " của con trai đầu lòng anh , cháu Nguyễn-Đặng-Khoa .

Huynh-Đệ Subud cầu-nguyện Thiêng-Liêng hằng soi sáng tâm linh cháu bé .

Trong tháng , gia đình Đ/H Liêm_Khiết có mời vào khoảng 20 huynh-đệ lại tư gia cầu nguyện cho giác-linh anh Trương-Trọng-Nam vừa tạ thế 40 ngày .

TIỀN CHÂN HAI BÁC TRƯỞNG BAN XÃ-HỘI .

Kính thưa hai bác Võ-Toàn , Việt-Liên ,

Hôm nay cháu xin đại-diện một số anh chị em trong ban Xã-Hội lên ngỏ đôi lời tiền chân hai bác . Trước hết , cháu xin tôn-vinh Thiêng-Liêng Toàn-Năng vì do Ân-Huệ của Ngài mà chúng cháu

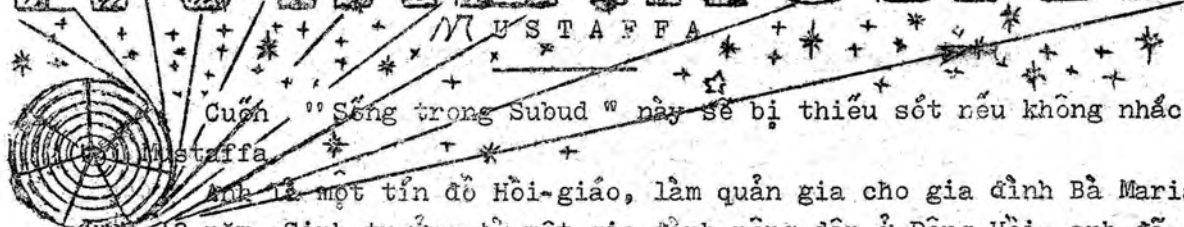
đã có thể tham dự những công-tác xã-hội . Chúng cháu hằng cầu-nguyện Thiêng-Liêng hướng-dẫn và soi sáng hai bác trong cuộc sống thiên-cư về Vũng-Tàu . Hồi nhớ lại bốn năm trước , khi ban xã-hội mới thành-lập , với một nhân-số ít-ỏi, phương-tiện tài-chánh eo-hẹp , địa-bản hoạt-động khiêm-tốn nhưng nhờ sự tận-tụy , lòng hăng-say hoạt-động và tâm vị-tha của bác trưởng ban khiến ngày nay ban xã-hội đã hoạt-động điều-hòa trên mọi phương-diện. Lòng chân-thành của bác trưởng ban khiến chúng cháu như những đợt sóng nhỏ ùa nhập vào đợt sóng lớn của biển tình thương bát-ngát .

Những kỷ-niệm chúng cháu không thể nào quên được ... Những lần đi thăm trại cam diệp tiêu-sơ tại Lái-Thiêu , những cô-nhi viện thiếu-thốn vật-chất lẫn tình thương , những lần chung vai cứu trợ đồng-bào chiến nạn tại Bình-Dương , chúng cháu đã cùng hai bác chia xẻ những vui buồn của đồng-bào . Trong những lần hoạt-động công-tác chúng cháu cảm nhận một tình huynh-đệ thâm-sâu nẩy-nở trong nội-cảm . Chúng cháu không thể nào quên được những buổi sinh-hoạt chung , những bữa ăn đơn giản nhưng đầy ơn-huệ dưới những tàng cây êm mát giữa những buổi trưa gắt nắng . Những nụ cười cảm thông , những mệt nhọc và mồ hôi của công việc đã dạy cho chúng cháu những bài học tâm-linh quý giá . Chúng cháu không thể nào quên được những săn-sóc , những khích-lệ chân-thành bộc-lộ trong ánh mắt thương yêu của hai bác . Bác gái nhanh-nhẹn hoạt-động , bác trai điem-đam vững-trại , hai bác đã dung hợp tạo nên nên móng kiên cố cho ban Xã Hội. Rồi đây , hai bác sẽ rời chúng cháu , khoảng cách hơn một trăm cây số nhưng chúng cháu luôn cảm thấy hai bác gần cận

chúng cháu mãi mãi. Cát nằng và sóng biển Vũng-Tàu sẽ là sợi giây
liên lạc tâm-linh mật-thiết giữa hai bắc và chung châu.
Cầu nguyện Thiêng-Liêng thường hằng cùng hai bắc

Hoàn-Toàn

LIVING IN SUBUD

Cuốn "Sống trong Subud" này sẽ bị thiếu sót nếu không nhắc

Mustaffa. Anh là một tín đồ Hồi-giáo, làm quản gia cho gia đình Bà Mariani được 13 năm. Sinh trưởng từ một gia đình nông dân ở Đông Hội, anh đã có vợ, 1 con trai lớn 12 tuổi và 1 gái 13 tuổi.

Ngay khi được khai-mở anh đã cảm xúc thấy hiệu nghiệm của Latihan và chẳng bao lâu anh bắt đầu cố những cử động mạnh khi làm Latihan

Một hôm vào khoảng 2 tháng sau khi được khai-mở, anh đã được hưởng sự trác nghiệm đầu tiên trong đời sống Subud của anh. Đó là những buổi Latihan rất mạnh, với những tiếng tên la gào thét thắm thiết mà anh trải qua suốt trong thời gian vợ anh bị đau nặng.

Tại Đông Hội cũng như tại Ấn-Độ các cuộc sinh đẻ ở thôn quê, đều do những bà mẹ phụ trách đỡ đẻ. Các bà mẹ này chỉ hoàn tất được nhiệm-vụ khi cuộc sinh đẻ diễn ra bình thường. Nhưng trong trường hợp chị Mustaffa nhiều sự khó khăn đã xảy ra, nên đứa trẻ đã bị bà mẹ lấy ra một cách không đúng cách. Chị Mustaffa bị nhiều lần ngắt xiủ và mất rất nhiều máu, rồi bị sốt nóng liên miên. Tình trạng này kéo dài trong 2, 3 ngày và chị vẫn mê man không lúc nào tỉnh lại.

Đến chiều ngày thứ 3, ông bố Mustaffa mới đi mời bác-sĩ. Ông này xem xét, mới hay còn một đứa con nữa ở trong bụng mẹ, nhưng đã chết rồi. Ông lấy đứa trẻ ra và làm ngưng cuộc băng huyết.

Bà Mariani kể lại rằng, trong suốt thời gian chị Mustaffa bị đau đớn nguy kịch như vậy, thì latihan của anh đã diễn ra với những cử động rất mạnh và với những tiếng gào thét thể lượng cùng với những tiếng rên rỉ như một người đang trong cơn hấp hối chết.

Nhiều bức thư khác được gửi đến anh, nói là vợ anh bệnh tình không giảm chút nào và đang hấp hối. Vậy nếu anh muốn thăm vợ trước khi nàng chết, thì anh phải về ngay.

Mustaffa yêu cầu ông bà Mariani trác nghiệm xem anh nên đi hay không. Kết quả là "Đi".

Anh lên đường ngay hôm sau. Trước khi anh đi, bà Mariani có giải thích cho anh biết cách thức anh cố thể làm Latihan cho vợ anh. 13 ngày sau, khi trở về làm việc, anh kể lại cho ông bà Mariani biết như sau:

Anh về đến làng mới 2 giờ sáng. Trời ồn tối và mọi sự đều yên tĩnh. Khi gia đình anh biết anh đang gõ cửa, thì cả nhà đều nhộn nhịp sung sướng. Nhưng ai nấy đều ngạc nhiên thấy cổ ánh đèn sáng trong buồng vợ anh. Vì đây là lần đầu tiên, trong nhiều ngày nay, chị Mustaffa mới ngồi dậy được để chờ chồng. Nhưng theo tục lệ, anh chỉ được vào thăm vợ sau, khi ~~thời gian~~ và thay quần áo. Tuy vậy, chỉ

kiên nhẫn ngồi chờ. Đến khi gặp nhau, 2 người nói chuyện tới sáng. Dĩ nhiên trong dịp này, anh giải thích cho vợ nghe về Latihan, và nói thêm rằng : nếu em tin tưởng vào Latihan thì hãy làm, nếu không, đừng miễn cưỡng. Chị trả lời chị tin tưởng lắm và tin vào lời nói của anh nữa.

Sau bữa ăn sáng, họ làm Latihan đầu tiên của họ. Vì đây là trường hợp đặc biệt, cả hai vợ chồng Mustafafa cùng làm Latihan chung. Ông bố anh giữ nhiệm vụ canh chừng ở ngoài, để không ai có thể phá rối họ được. Anh định chỉ làm Latihan trong 15 hay 20 phút thôi, nhưng theo lời dặn của anh, ông bố vẫn có thể gõ cửa báo hiệu sau 30 phút. Cứ thế trong 10 ngày liên tiếp ở với gia đình, anh và vợ, đêm nào, cũng tập Latihan. Anh không nhờ đến thầy thuốc và cũng không cho vợ uống một tí thuốc nào.

Trong khi ấy, chị Mustafafa được khỏe mạnh trở lại một cách nhanh chóng. Đến ngày thứ 3, theo lời yêu cầu của chị, cả 2 đã tản bộ trên con đường làng, và đến ngày thứ 5, trước sự sửng sốt của mọi người, chị xin được vào làm bếp.

Mustaffa biết, nhờ Latihan, vợ anh đang trên đường bình phục. Và chỉ vài ngày sau, chị đã có thể đảm trách việc nấu ăn cho đại gia đình gồm 18 người ; nhưng chị vẫn phải cần cô em chồng giúp đỡ đưa lên đưa xuống những dụng cụ nấu nướng nặng.

Ngoài ra, Mustafafa còn đoan xác với ông bà Mariani rằng, Latihan của anh đã mang lại lợi lạc cho gia đình, nhất là cho đứa con trai của anh, lối 9, 10 tuổi. Thằng nhỏ này vốn dĩ là đứa ngỗ nghịch, hay gây sự đánh nhau với chúng bạn. Nhưng rồi, tự nhiên nó thay đổi hẳn tính nết, trở nên nhu mì dễ bảo. Các giáo viên ở làng đều xác nhận sự kiện này. Rồi một hôm, anh rất sung sướng tìm đến bà Mariani và khoe rằng anh vừa nhận được 1 bức thư do chính tay con trai anh viết. Anh nói, đó là điều anh không hề mong đợi.

Như một điều làm cho ông bà Mariani ngạc nhiên hơn hết ; đó là sự thay đổi trong chính bản thân Mustafafa. Vì anh đã cố can đảm trong chốc lát đảo ngược lại một tập quán có từ ngàn xưa ở xứ anh.

Số là tại Đông Hồi, cũng như tại Ấn-Độ, theo tập quán, một phụ-nữ, một khi đã đi lấy chồng, thì hết thấy đều thuộc về đại gia đình nhà chồng, từ con cái đến đồng tiền, nghĩa là mọi thứ của 2 vợ chồng trẻ này, đều là của công cộng thuộc quyền quyết định của đại gia đình. Nhưng Mustafafa, trong chuyến thăm vợ kỳ này, đã đột nhiên tiếp nhận được một ý niệm gì đặc biệt về tập tục trên, nên anh đã cương quyết xóa bỏ tập quán ấy, và yêu cầu bố mẹ anh, từ đó về sau, trao tất cả tiền anh gửi về cho vợ anh, và vợ anh được toàn quyền sử dụng các số tiền đó cho các con anh. Và vợ con anh từ đó phải do chính anh trách nhiệm. Ngoài ra, để thực hiện một đời sống riêng rẽ cho vợ con, Mustafafa còn xây một căn nhà, gồm 1 phòng Latihan, phòng ngủ và căn bếp ở ngay trong sân của đại gia đình. Nói tóm lại, trong chốc lát anh đã loại bỏ được một tập quán rất lâu đời mà không gặp một sự chống đối nào. Bà Mariani nói : tại những nước hậu tiến như ở Ấn và Hồi, từ bỏ một tập tục xa xưa như vậy, đâu phải là một công

việc dễ dàng như thế, nếu không có sự hướng dẫn của Thiêng Liêng.

Về sau này, Mustaffa được Bapak chấp nhận làm Phụ-tả. Anh là một trong những hội viên trung kiên nhất của nhóm. Đôi khi nhóm của ông Ian bị rút xuống chỉ còn 6 hay 7 người, thì anh lại được chọn để bổ xung vào đó.

Vì anh là người không cố học. Một hôm ông Ian muốn khảo sát các hiểu biết của anh về các cử động của Latihan, trong trường hợp có người yêu cầu anh giải thích về các cử động đó. Ông bèn hỏi anh rằng :

- " Anh đã biết, Latihan là sự sùng bái Thiêng-Liêng. Nhưng anh giải thích thế nào khi có người hỏi, tại sao những tiếng kêu la rên-rỉ và những cử động không đẹp mắt khác như thế, lại gọi là sùng-bái Thiêng-Liêng.

Mustaffa trả lời :

- " Tôi sẽ nói, khi quý vị đau bao tử hoặc bị một bệnh tật, quý vị sẽ được cho một liều thuốc muối hoặc một cái gì đó, để nhờ đây những ô-trọc sẽ bị loại trừ ra khỏi cơ thể quý vị. Trong Latihan cũng vậy, quý vị được thanh lọc ở tất cả mọi nơi. Nguồn Đại-Lực của Thiêng Liêng Toàn-Năng Toàn-Giác, cho chúng ta "một liều" để tẩy rửa chúng ta. Những tiếng kêu la hoặc những cử động không đẹp trong Latihan, là sự ra đi của các ô-trọc và bản thủ kể trên" .

Trước lời giải thích thật giản dị và dễ hiểu này của anh, ông bà Mariani rất hài lòng, và cảm thấy một niềm hân hoan khiêm-nhượng.

-Z-Z-Z-Z-

TÌNH LIÊN-LẠC GIỮA HỘI-VIÊN

Bà Mariani thuật lại rằng, tại Calcutta, nơi gia đình bà đã sống hơn 18 năm qua, sự chia rẽ giữa con người và con người, thật vô cùng sâu sắc. Đó là sự chia rẽ giữa giai cấp, giữa chủng tộc, giữa tôn giáo và giữa màu da cùng giữa đường lối kiếm ăn để sống. Vì vậy, một khi những ai vào được Subud, họ phải vượt qua vực thẳm của các chia rẽ kể trên.

Bà Mariani ghi nhận rằng, giữa họ và 2 vợ chồng bà, và nhiều giữa chính họ với nhau, có rất nhiều cách biệt : cách biệt trong hầu hết lãnh vực, từ ngôn ngữ và tập quán trở đi, ngoại trừ lòng tin-tưởng vào Thiêng-Liêng Toàn-Năng Toàn-Giác và ý nguyện sùng-bái Ngài. Chính nhờ ở lòng tin tưởng và ý nguyện này, mà mọi sự chia rẽ, mọi sự cách biệt đó, đã bị san bằng mau lẹ và ai nấy đều cảm thấy một sự liên lạc thân mật ràng buộc lẫn nhau, để cùng nhau tâm thành tôn-thờ Đức Tối-Thượng.

Sự liên lạc thân mật ấy và sự cảm thông qua Latihan, thật kỳ lạ và chính xác, nếu đó là Thánh-Ý của Thiêng-Liêng, như trường hợp của Mustaffa, anh đã có những buổi Latihan rất đặc biệt với những cử động mạnh, những tiếng kêu la thắm thiết trong suốt thời gian vợ anh bị đau thập tử nhất sinh. Và mỗi khi anh có những buổi Latihan đặc-biệt như vậy, thì vài hôm sau anh lại nhận được hung tín của gia-

dinh gửi đến.

Cũng như vào một lần, Latihan của anh trong đêm hôm trước, đã diễn ra bằng những cử động rất mạnh và những tiếng gào thét kinh-khủng và những tiếng rên siết bi thương, thì ngay ngày hôm sau, anh nhận được một bức thư của ông bố, nói rằng vợ anh hiện đang như người bị loạn thần kinh, hàng ngày chị ấy đi lang thang ngoài đường, ném đá vào lũ trẻ con theo sau, hoặc có khi bắt thần trở về nhà, ngồi yên một chỗ hàng nhiều tiếng đồng hồ không nói một lời nào.

Trước các sự kiện trên, theo bà Mariani người ta có thể nói rằng trong những buổi Latihan Mustaffa đã tiếp nhận được linh hồn của vợ anh, trước khi anh nhận được tin tức về chị ấy.

Ngoài ra, tác giả cuốn sách còn được hưởng một chứng nghiệm khác về sự mật thiết trong mối liên lạc giữa hội-viên Subud và sự mẫu nhiệm của Quyền-Lực Thiêng-Liêng, khi Ngài muốn xử dụng một hội-viên đi làm công tác Subud.

Tại Ấn, có một nhóm Subud nhỏ ở cách xa các nhóm khác hàng trăm dặm đường. Trong thời gian gần đây, nhóm ấy bị tan rã, chỉ còn có một vài người. Một hôm, bà Mariani nhận được thư của một hội-viên cao tuổi nhất của nhóm ấy, tạm gọi là bà G., hiện làm phụ-tá

Trong thư bà G. buồn bã nói về sự tàn tạ của nhóm bà, mà trong một thời gian đã rất đờng đảo và bất mạnh. Bà G cho biết, các buổi Latihan trong những ngày gần đây, vẫn được tiếp tục đều đều, nhưng khi làm Latihan, không ai có cử động về bất cứ loại nào, hoặc không tiếp nhận được một cảm xúc nào. Riêng bà G, bà cũng cảm thấy Latihan của bà không được tốt, và các buổi trắc nghiệm của bà cũng rất yếu ớt, đến nỗi bà cảm thấy không còn xứng làm một phụ-tá nữa.

Về điểm này, bà Mariani thú nhận rằng, riêng bà và ông Ian cũng đã nhiều lần chứng nghiệm trạng thái suy nhược trên, nhất là khi số hội-viên trong nhóm bị rút xuống chỉ còn 2 hay 3 người. Nhưng với thời gian, tình trạng ấy dần dần được cải thiện, để sau cùng lại như thường,

Ít lâu sau, bà Mariani nhận được lá thư thứ hai của bà G, buồn hơn và dài hơn. Lần này, bà và các phụ-tá khác làm trắc nghiệm. Trong cuộc trắc nghiệm, vị phụ-tá nào cũng tiếp nhận được latihan của bà phụ-tá G, nghĩa là Latihan thật nặng nhọc và khó khăn như bị nút chặt. Các phụ-tá và bà Mariani lại trắc nghiệm thêm nữa và cầu xin Thiêng-Liêng hướng dẫn. Kết quả : một phụ-tá thuộc nhóm khác phải đến thăm nhóm bà G trong ít lâu.

Một cuộc trắc nghiệm khác lại được tổ chức, để cầu xin cho chọn một người hoàn hảo nhất trong số các phụ-tá được rồi rãi có thể đi xa lâu ngày được, đồng thời chọn ngày lên đường của đương sự.

Kết quả. Một người đặc biệt ở Tân-đê-li, tạm gọi là ông A, được chọn để lãnh công việc này.

Bà Mariani viết thư cho bà G, thông báo kết quả các buổi trắc nghiệm trên, và đề nghị bà G cùng nhóm Subud địa phương nêu trắc nghiệm về phần mình và cầu xin sự hướng dẫn của Thiêng-Liêng.

